

MVDr. Michaela Švaříčková, MVDr. Václav Holzbauer

Poznáváme homeopatii

Jak šetrně léčit psy a kočky

- Máme doma štěně, kotě
- Růst a dospívání
- Stáří
- Domácí homeopatická lékárna

MVDr. Michaela Švaříčková, MVDr. Václav Holzbauer

Poznáváme homeopatii

Jak šetrně léčit psy a kočky

- Máme doma štěně, kotě
- Růst a dospívání
- Stáří
- Domácí homeopatická lékárna

**MVDr. Michaela Švaříčková,
MVDr. Václav Holzbauer**

POZNÁVÁME HOMEOPATII
Jak šetrně léčit psy a kočky

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 4379. publikaci

Odpovědný redaktor Zdeněk Kubín
Sazba a zlom Antonín Plicka
Návrh a realizace obálky Antonín Plicka
Počet stran 106
Vydání 1., 2011

Vytiskly Tiskárny Havlíčkův Brod, a.s.

© Grada Publishing, a.s., 2011
Cover Photo © fotobanka Allphoto.cz

ISBN 978-80-247-3681-5 (tištěná verze)
ISBN 978-80-247-7456-5 (elektronická verze ve formátu PDF)
© Grada Publishing, a.s. 2012

/ Obsah

Úvod	9
Vznik homeopatie a principy jejího působení	11
Co to jsou homeopatické léky?	13
Jak se homeopatické léky vyrábí?	15
Působí homeopatické léky u zvířat stejně jako u lidí?	17
Homeopatická a alopatická léčba	19
Podávání homeopatických léků	21
1. Máme doma štěně, kotě...	23
1.1 Stesk	23
1.2 Strach	24
1.3 Nechutenství, špatný příjem krmiva	25
1.4 Očkování	26
1.4.1 <i>Nežádoucí reakce po očkování</i>	26
1.4.2 <i>Preventivní homeopatické ošetření před očkováním</i>	27
1.5 Parazitózy, léky vhodné při odčervení	27
1.6 Průjmová onemocnění a zvracení	29
1.7 Záněty spojivek	31
1.8 Kýly	33
1.9 Kryptorchismus	34
2. Růst a dospívání	37
2.1 Kostra	37
2.2 Pohlavní dospívání	39
2.2.1 <i>Fenky, kočky – opožděný nástup říje – pomalé dospívání</i> ...	39
2.2.2 <i>Předčasný nástup říje – hárání</i>	39
2.2.3 <i>Prodloužené hárání</i>	40

3. Dospělý pes – kočka	41
3.1 Pohybový aparát	41
3.1.1 Úrazy měkkých tkání	41
3.1.2 Poranění kostí	44
3.1.3 Úrazy autem	44
3.2 Trávicí ústrojí	45
3.2.1 Dutina ústní	45
3.2.2 Krk (hltan a hrtan)	47
3.2.3 Žaludek a střeva	48
3.3 Dýchací aparát	50
3.3.1 Rýma	50
3.3.2 Kašel	52
3.4 Pohlavní ústrojí – samice	56
3.4.1 Výtoky z pohlavních orgánů	56
3.4.2 Porod	59
3.4.3 Poporodní období a laktace	60
3.4.4 Falešná březost	61
3.4.5 Zánět mléčné žlázy – mastitida	62
3.4.6 Absence říše	63
3.4.7 Nymfomanie	65
3.5 Pohlavní ústrojí – samci	65
3.5.1 Záněty předkožky	65
3.5.2 Onemocnění prostaty	66
3.5.3 Onemocnění varlat	67
3.5.4 Impotence	68
3.6 Močové ústrojí	69
3.6.1 Nedostatečnost ledvin	69
3.6.2 Záněty ledvin	71
3.6.3 Močové kameny	72
3.6.4 Záněty močového měchýře	73
3.7 Kůže a srst	74
3.7.1 Zarudnutí a vyrážky se svěděním	75
3.7.2 Záněty kůže s mokváním	76
3.7.3 Suchá kůže, lupy	77
3.7.4 Problémy se srstí, vypadávání chlupů	77
3.8 Záněty uší – otitidy	78
3.8.1 Cizí těleso ve zvukovodu	78
3.8.2 Akutní záněty zevního zvukovodu	79
3.8.3 Hnisavé záněty ucha s výtokem	80

3.8.4	<i>Chronické a opakované záněty ucha</i>	81
3.8.5	<i>Hematom ušního boltce – otohematom</i>	82
3.9	Nemoci očí	82
3.9.1	<i>Zánět rohovky – keratitida</i>	82
3.10	Poruchy chování	84
3.10.1	<i>Neklid</i>	84
3.10.2	<i>Nedůvěřivost, bázlivost</i>	85
3.10.3	<i>Agresivita</i>	86
4.	Stáří	89
4.1	Pohybový aparát	89
4.2	Oběhový systém	90
5.	Operační zákroky a homeopatická léčba	93
5.1	Operace kloubů a vazivového aparátu	94
6.	Cestování se psem nebo kočkou	95
7.	Domácí homeopatická lékárna	97
	Seznam použité literatury	99

Úvod

Vážení a milí přátelé,

dostává se vám do rukou knížka o homeopatické léčbě psů a koček, která je svým způsobem přelomová. Je reakcí na stále se zvyšující zájem chovatelské veřejnosti o tento způsob šetrné a účinné léčby. Předkládáme vám v ní jednoduché a praktické postupy a možnosti, jak pomoci vašim mazlíčkům v nejrůznějších situacích, které mohou nastat. Tyto postupy byly již mnohokrát ověřeny praxí. Jsme si vědomi, že v nich chybí důkladnější analýza, proč ten nebo onen doporučený lék v určité situaci podat, ale v knize tohoto rozsahu to bohužel není možné. Vzniklo by tak dílo určené již déle praktikujícím profesionálním homeopatům a tím by se stalo komplikované pro použití v každodenních situacích, což je jeho cílem. Proto – pokud budete chtít hlouběji pochopit nějakou situaci či onemocnění – doporučuji vám podrobněji prostudovat jednotlivé léky v jiné odborné literatuře. Postupně začnete chápat, že příčina onemocnění i následná homeopatická léčba úzce souvisí s prostředím, ve kterém pes či kočka žijí, s jejich náladami, chováním vás jako majitelů, s potravou, kterou přijímají, a s celou řadou dalších faktorů, o kterých jste doposud ani netušili, že mohou být příčinou nějakých problémů. V tom je homeopatie krásná a objevná, ukazuje nám svět zvířat a jejich problémy ve zcela jiném světle, než jak jsme doposud byli zvyklí. Vede nás k hlubšímu pochopení souvztažností mezi zvířetem, námi jako chovateli a prostředím, ve kterém žijeme. Tím nám dává velkou možnost zlepšit zdraví našich mazlíčků. A nám nezbyvá, než vám k tomu popřát hodně trpělivosti, zvědavosti a radosti z nových objevů.

Vznik homeopatie a principy jejího působení

Lidstvo se už od nepaměti snažilo nejrůznějšími způsoby léčit různá onemocnění, která jej provázela na jeho vývojové cestě. Podíváme-li se zpětně pohledem moderního člověka na tyto způsoby léčby, některé byly velmi podivné, některé nesly naopak znaky pochopení vzniku onemocnění a tím pochopitelně obsahovaly i zárodek poznání možného způsobu léčby. Jedním z těchto poznatků bylo i to, že ve většině případů není vhodné působit přímo proti onemocnění lékem opačné polarity – například proti spálenině chladem, proti uřícenému tělu v letním horku studenou vodou apod. Bohužel, na tomto principu je postavena dnešní alopatická medicína – proti zánětu podáváme kortikoidy, proti horečce antipyretika (acylpyrin), proti i jen zdánlivé infekci antibiotika. Lidé si všimli jiné, lepší věci. Že pokud se na spáleninu dá horká voda, nebo i třeba alkohol, spálenina se lépe hojí. Nebo když se uřícený člověk napije místo studené vody teplého čaje, nezačne jej bolet v krku. Zkrátka ze zkušenosti poznali, že podobné se velmi dobře léčí podobným. Přestože tato zkušenost byla známa lidstvu odedávna, až německý lékař Samuel Hahnemann (1755–1843) zformuloval tyto poznatky do základního homeopatického zákona – zákona podobnosti. Hahnemann zjistil, že látka, která je schopna vyvolat onemocnění, je rovněž schopna toto onemocnění léčit. Podmínkou je, aby tato látka byla naředěna – tzv. zákon minimální dávky – a napotencována (natřepána). Takto lze v principu léčit každé onemocnění. Tyto své závěry Hahnemann sepsal v Organonu léčebného umění, kde jsou tyto principy jasně a srozumitelně uvedeny v paragrafovém znění a již přes 200 let se jimi řídí homeopaté po celém světě. Homeopatie se v našich podmínkách řadí k alternativním způsobům léčby, ale opak je pravdou. V celosvětovém měřítku se léčí homeopatií daleko víc lidí než alopatickými chemickými léky. Chudí lidé, kteří v některých částech světa nemají peníze na produkty farmaceutických firem, a tudíž se musí léčit homeopaticky, se dožívají pohodového stáří. Jakmile zbohatnou a nechají se nalákat na hezkou a příjemnou propagandu farmaceutických firem, přicházejí s touto pro ně novou léčbou chronické problémy a později bolestivé stáří. Co se týče veterinární homeopatie, vyučuje se na četných veterinárních univerzitách ve Francii, Německu, Bulharsku,

Slovensku, Holandsku a jinde, soupis univerzit se zařazenou výukou homeopatie však neexistuje. U nás výuka homeopatie na Veterinární a farmaceutické univerzitě v Brně zatím neprobíhá.

Odpůrci homeopatie často uvádí, že se jedná o placebo léčbu. Tento argument je zcela jasně odmítnut veterinární homeopatií, která funguje stejně tak dobře jako homeopatie u lidí. Všechna zvířata, od slona přes papoušky, hady, koně až k našim domácím mazlíčkům, jako jsou psi, kočky, křečci i želvičky, mohou být homeopatií úspěšně léčeni. Léčba probíhá podáním homeopatického léku.

Co to jsou homeopatické léky?

Všeobecně lze charakterizovat homeopatické léky jako naředěné a potenco-
vané látky rostlinného, živočišného nebo minerálního původu, jimiž lze léčit
onemocnění, jež vykazují příznaky, které je schopen vyvolat lék v neředěném
stavu. Jako příklad lze uvést například fosfor. Fosfor je ve svém přirozeném stavu
velmi prudký jed, který při otravě způsobuje krvácení, degeneraci jater, selhání
funkce srdce, ledvin, slinivky. Jako homeopatický lék tyto orgány velmi dobře
léčí. Krátce řečeno, co jako původní látka vyvolává, to jako homeopatikum léčí.
Čili podobné se léčí podobným.

Jak se homeopatické léky vyrábí?

Homeopatické léky se vyrábí z nejrůznějších látek rostlinného, živočišného, minerálního a chemického původu. V současnosti se používá více jak 3 000 látek k jejich výrobě a jejich počet neustále roste. V podstatě lze vyrobit homeopaticum ze všeho, co se nachází na této Zemi.

Homeopatika rostlinného původu se vyrábějí z částí rostlin, například z kořenů, listů, plodů, semen a nebo z celých rostlin. Pro každou rostlinu je důležité její přesné taxonomické zařazení, roční i denní doba sběru vzhledem k množství účinných látek v ní obsažených, i velmi rychlý převoz ke zpracování. Vyrábí se z nich tzv. matečná tinktura označovaná jako MT, která vzniká máčením a louháním rostlin v roztoku vody a alkoholu.

Léky živočišného původu se buď vyrábějí z celých jedinců (jako např. z pavouků), nebo jejich částí či z jejich produktů, jako jsou například mléka různých druhů zvířat včetně lidského, nebo jedů – kupříkladu jedu hadů, pavouků či mořských živočichů. Zvláštní kapitolou je výroba tzv. nosod, což jsou homeopatika vyráběná z infekčních tkání nebo přímo z bakterií.

Léky se nejčastěji vyrábí v ředění 1 : 9, to je decimální ředění označované jako D nebo X, a 1 : 99, centezimální, označované jako C nebo CH. Vyskytují se i jiná ředění, ale v současnosti zcela jasně dominuje ředění centezimální. Uvedme si je tedy jako příklad.

Vezmeme si například 1 ml mateční tinktury Arniky, přidáme 99 ml vody a potencujeme, čili velmi intenzivně protřepáváme v uzavřené nádobě. Tím nám vznikne homeopatický lék v prvním ředění, Arnica 1 CH. Budeme-li chtít lék vyšší potence, vezmeme si 1 ml z již dosažené potence 1 CH, vložíme do prázdné nádoby a opět přidáme 99 ml vody. Po protřepání dostaneme homeopatický lék Arnica 2 CH. A tak se dá pokračovat dále, až k potenci, kterou požadujeme. Budeme-li chtít vyrobit lék v potenci D, tak k 1 ml MT přidáme 9 ml vody a protřepeme. Při výrobě potencí M přidáváme k 1 ml MT 999 ml vody.

Jak vidíte, v homeopatii se pracuje s velmi malými množstvími výchozí látky. Tak malými, že podle oponentů homeopatie není možné, aby tato fungovala. To jsou ovšem oponenti, kteří již dávno ztratili původní, otevřenou mysl pro nekonečné zázraky vědy. Vysvětlíte-li principy homeopatie studentům kvantové fyziky, tak vám po chvilce přemýšlení vysvětlí, že to prostě fungovat musí. Ale pokusí-li se vám vysvětlit, proč to fungovat musí, pak začnete zcela jistě ztrácet

souvislosti, protože svět kvantové fyziky je světem zcela nekonvenčním, zrovna tak jako homeopatie sama.

Takto vyrobený homeopatický lék se může používat buď jako roztok, v tom případě se stabilizuje přidáním určitého množství alkoholu, a nebo se dosažená potence nanáší na cukrové kuličky, většinou vyrobené z 85 % sacharózy a 15 % laktózy. Velikost kuliček se liší, většinou je od několika desetin milimetru až po 5 mm. Nejvíce se používá průměr kuliček 3,5 mm.

Homeopatika se také vyrábějí ve formě pastilek, dražé, sirupu, tablet, prášků, kapek i mastí. Jedná se zde pouze o různou formu podání léku pacientovi.

Homeopatické léky se vyrábějí buď jako jednosložkové, monokomponentní, nebo vícesložkové, polykomponentní. Monokomponentní léky přesně cílí na symptomy pacienta, které se shodují s obrazem léku. Polykomponentní jsou určitým kompromisem a jsou sestaveny na základě zkušeností s onemocněním, pro něž jsou určeny.

Působí homeopatické léky u zvířat stejně jako u lidí?

Na tuto otázku lze jednoznačně odpovědět ano. Základní homeopatická teze: „*Similia similibus curantur*“ (podobné se léčí podobným) platí nejen v živočišné říši, čili pro člověka i zvířata, ale dokonce v celé přírodě. Homeopatie se používá také v rostlinné výrobě, při ochraně lesů a v dalších odvětvích. Použití při léčbě zvířat navíc zcela jasně vyvrací argument odpůrců homeopatie, že se při jejím použití jedná o placebo efekt. Zvířata přece neví, kdy by to zabrat mělo či nemělo, a tak to, že se vůbec homeopatie u zvířat používá, je zcela jasným důkazem, že je prostě účinná. Zkušený homeopat snadno pozná i v chování zvířat typologické znaky jednotlivých léků. Jako příklad si můžeme uvést mazlivé chování psa, které odpovídá stejnému léku jako v případě mazlivého chování dítěte. V obou případech je velmi pravděpodobným lékem Pulsatilla. Co se vzhledu týče, můžeme najít mezi lidmi jedince štíhlé až hubené, stejně jako u zvířat. Těmto typům bude jak u lidí, tak u zvířat, odpovídat lék Phosphorus, popřípadě Silicea v návaznosti na další příznaky. Nebo naopak pro podsadité typy s krátkýma nohama, silnými kostmi, je jak pro lidi, tak i zvířata vhodným konstitučním lékem Calcarea carbonica, popřípadě Sulfur, jedná-li se o jedince s lokálními překrvenými a kožními problémy. A tak by se daly srovnat všechny homeopatické léky – účinkují u lidí i zvířat na stejných principech, jak v oblasti psychiky, chování a typologie, tak i na úrovni metabolických procesů a klinických příznaků. Homeopatie je zkrátka univerzální léčebná metoda, použitelná jak u zvířat, tak u lidí se stejným léčebným účinkem. Jen je třeba respektovat přírodní zákonitosti, na kterých je založena.

Homeopatická a alopatická léčba

Homeopatické léky působí v souladu s přírodou, při onemocnění organismu významným způsobem zvyšují jeho schopnosti se s probíhajícím onemocněním vyrovnat. Alopatické léky naopak působí přímo proti příčině, která nemoc vyvolává, a organismu v jeho schopnosti vyrovnat se s onemocněním nijak nepomáhají. Svými vedlejšími účinky ještě organismus zatěžují, neboť ten se musí kromě onemocnění samého ještě vyrovnat s nepřirozenou chemickou látkou, kterou musí z těla vyloučit. Často je toto léčivo z těla vyloučeno jen částečně, neboť organismus nemá ve svém „programu“ návod, jak látku, která není součástí přirozeného prostředí, v němž se po tisíciletí vyvíjel, zmetabolizovat. Homeopatické léky naproti tomu nemají žádné vedlejší účinky. Kromě některých speciálních homeopatických léků téměř všechny pocházejí z přírody, a působí tedy v harmonii s organismem. Jako příklad srovnání působení homeopatického a alopatického léku lze uvést všeobecně infekční onemocnění. Je známo, že i v případech epidemií jsou lidé, kteří vůbec neonemocní. Jejich organismus je prostě schopen se s infekčním agens vyrovnat sám, přestože se s ním setkává zrovna jako lidé, kteří již onemocněli. Obdobná situace je u psincového kašle (od slova psinec, nikoli psinka). Někteří psi neonemocní vůbec, někteří částečně a pro některé může mít fatální následky. Jelikož se jedná o virové onemocnění, podání antibiotik je v podstatě kontraindikováno, i když se někdy podávají, a zde je tedy velmi vhodné používat homeopatii. Bylo to již mnohokrát úspěšně vyzkoušeno. V případě léčby homeopatie působí tak, že zvyšuje schopnosti organismu vyrovnat se s infekcí a dosáhnout opět rovnovážného stavu, čili zdraví. U alopatické léčby se postupuje tím způsobem, že se nasadí léčba přímo proti příčině onemocnění, v případě infekcí antibiotika.

Při léčbě alopatickými léky je problémem to, že organismus může onemocnět z nepřehledného množství důvodů a věda jen těžko nalézá léky „proti onemocnění“, vždy bude jen dohánět vzniklou situaci. Když zůstaneme u infekčních nemocí, tak dnes již desítky druhů antibiotik nejsou s to se vyrovnat i s běžnými infekcemi, bakterie jsou prostě schopny se přizpůsobovat a měnit rychleji, než je člověk se svými technologiemi schopen vůbec reagovat. Nehledě na to, že na virová onemocnění jsme s alopatickou léčbou vůbec pozadu, řekneme-li si to zcela upřímně, nemáme téměř vůbec nic. U homeopatické léčby tyto problémy